

mende. Søvrigt er det, som af Biintervenienten anføres, i procesfuel Henseende at betragte som Bestanddele af den Paris Procedure, til hvis Bistand han indtræder.

§ 370.

Biintervenienten indtræder derved, at han til Retten afgiver en skriftlig motiveret Begjæring om at maatte faa Udgang til at ytre sig i Sagen. Denne Begjæring meddeles Parterne. Paaستاar nogen af dem Biintervenienten afvist, bliver Spørgsmaalet herom foreløbig at afgjøre ved Rettens Afendelse. Afvises Biintervenienten, kan han iværksætte Besværing herover; i den Anledning kan han forlange Sagens videre Behandling udsat.

§ 371.

Tillader Retten Sagsøgeren at tilstævne (adcitere) Trediemand for at faa Dom over ham enten alternativt med eller tilsammen med Sagvolderen, udsættes Sagen saalænge, som nødvendigt er, for at paagjældende Trediemand paa sædvanlig Maade kan kaldes til at svare som Sagvolber. De i §§ 362, 366 og 367 om Intervention givne Regler finde ogsaa Anvendelse med Hensyn til Tilstævning.

§ 372.

Naar den mundtlige Forhandling om Sagens Realitet er begyndt, kan Intervention eller Tilstævning ikke mere finde Sted, hverken under Sagens Behandling i denne eller i højere Instants. Biintervention kan derimod finde Sted paa ethvert Trin af Sagens Behandling.

Sjette Afsnit.

Særegne Rettergangsarter.

Kapitel I.

Om Bevisers Forelse førend Hovedforhandlingen.

§ 373.

Bidners Forelse og Syns- eller Skjønnsforretnings Optagelse, forinden Bevisforhandling i Sagen foregaar, kan undtagelsesvis finde Sted, naar paagjældende Part staar i Fare for ellers at tabe sit Bevis, enten paa Grund af Bidners Sygdom eller Vortreise, eller fordi Forretningens Gjenstand er udsat for Forandring eller af lignende Grunde.

§ 374.

Den Part, som ønsker Beviset ført, har at indgive skriftligt Andragende herom til den Ret, for hvilken Sagen svæver, hvis den allerede er anhängiggjort, jfr § 100, og ellers til Underretten paa det Sted, hvor Bidnet bor, eller hvor Gjenstanden for Syns- eller Skjønnsforretningen befinder sig.

§ 375.

Andragendet maa indeholde:

- a) Angivelse af den Sag, i Anledning af hvilken, og den Person, imod hvem Beviset skal erhverves;
- b) Nøagtig Opgivelse af det, hvorfor Bevis søges tilvebragt;